

Măică dragă,

Ţi scriu cu reionul, căci cerneala vie eată
de aci e infectă și mă indispoare. Tu stii că eu sunt foarte
pretentios în ce privește scrisul și că cel mai mic lucru
neplăcut mă separă până la a rupe foile pe rând,
inutil. Deci, cred că n'ai să te superi de țu scriu cu
reionul...

O zi nu ți-am dat nicio veste despre
mine pentru că așteptam, pe a zi, să ne ducem la baie
și - deci, să ți comunicăm lucruri în privința punctului
și scopului principal al călătoriei mele: laudă
cu nămolul lui tână duitor. De când am venit
aci, iusă, ploaia interupt dar zilnic - iar ați a
plouat așa de tare că am fost nevoiți să amânăm
pe mâine plembarea la lac. Deci, pe mâine, că-
muriri asupra lacului de nămolul lui. Acum,
numai pareri asupra Dobrogei (pe care-o cunoști
oarecum) asupra lopezolului și asupra
posibilităților de trai.

Dobrogea e cea mai tristă parte de
pământ românesc. Kilonetrii întregi n'au văzut
un copac, o pasare sau o vietate a lui Dumnezeu.
Purturi de pratră, dealuri de via tră, nici o
fără vorbire de postea pe care-am văzut - o, și
fără îndoaia, exceptând partea din urmă Dunării

sau mare) nici o vădurecă cât de cât. Satele, iură,
 frăție muncii și îndărătuțeniei omenești, sunt
 pasabile. Copealacul, de pildă, e un sat
 cu diametru de un Km aproximativ, cu
 străzi largi (foarte largi) cu case frumoase
 și cu un "centru" al lui, în care sunt autoritățile
 cafenelele (2 cu table și biliard) manufacturierii
 și... farmacia, foarte bine asortată. Locuitorii
 sunt germani, bulgari, cehoveni, ruși și Români,
 rata de ce satul e frumos (mănaș pustie
 germanilor). Satul, iură, are pomi fructiferi.
 Rari, foarte rari, un piersic și, pretutindeni,
 singurul copac se se simte în voia lui
 pe aici: salcâmi, salcâmi, salcâmi. Salcâmi
 dau umbră frumoasă. De altfel, nu prea e
 cald. Cel puțin, de când suntem noi aici.
 Serile sunt răcoase, nopțile friguroase
 chiar iar iură, timpul foarte variabil,
 Când zău, când ~~plouă~~ ploaie. Ca o
 inimă femeiască... Eri a fost târg aici
 (numai o dată pe săptămână) 20 lei un
 pui, 40-50 lei o găscă. Pâine se păsește.
 zarzavaturi, prin aprovizionare din alte
 - /,

Muzeul
 Literaturii
 Române
 17798/2

partii. Totuși, ~~destule~~ destule și mai ieftine
 ca în București, din Coșealăc. spre
 Constanta sau la lac, sunt autobuze-
 ca acele de pe Pieptănari, dar nu așa
 de hodorogă. Satul e plin de bopătasi
 și sunt câțiva cari au automobile propriu
 și care plină de covoare. Precum vezi,
 satul e destul de aprovisionat, din
 toate punctele de vedere, și iusă, monotonia
 de provincie, cu cancanurile ei mărunte
 nu refuzat, un locșor admirabil
 de recreare. Cred că e anul, dacă
 nu ne-o apuca Dumnezeu să ne
 repezim spre Berlin. Măine, dacă
 ne ducem la lac, îți voi scrie și în
 această privință.

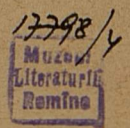
Să-ți scriu măicuță drapă, că mi-e
 dor de voi și sunt înrijat de copii?
 Nu ai nevoie să te rog, că să vezi acest
 lucru. De copii, sunt înrijat și nu
 știu ce-ai făcut în Poianașu. Eu fac
 economii cât pot, dar nici nu pot
 să nu contribuie cât de cât.

Staze ne-a primit foarte bine, Are copii
drăpălan și doamna steteu e o femeie foarte
bună și camsecade, liniștită, harnică. Fără'n=
doială că eu caut să-i fiu cât mai puțin
povară.

Ce mult luni sau marți plecăm
la Constanta, cu automobilul, unde
stăm o zi! De acolo, la București,
Asg. dar, de acum o săptămână,
sunt lângă voi.

Până atunci, pe mâine, cu
sărutări drăgi pentru tine și copii, cu
urări de sănătate, cu mărturisirea
dorului de voi și de tine, cu regretul
că nu văam lângă mine.

George.

Miercuri

?? Iulie (?)

Ma păcut bine luca? Dar Gabry, e
speranta să scape de popar? Tare mult
înfricat, mai că drapă!

Toti de aci ma roaga
sa va comanic complemente
sau sarutari de maini,

George